

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, sesja 3, Dzieło Ducha w Starym Testamencie

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 3, Dzieło Ducha w Starym Testamencie.

Kontynuujemy nasze wykłady o Duchu Świętym w oczekiwaniu na omówienie zjednoczenia z Chrystusem i pokazaliśmy osobowość i bóstwo Ducha Świętego.

Teraz mówimy o jego dziełach, zaczęliśmy od rozmowy o jego dziele stworzenia, a teraz chcemy omówić jego dzieło w Piśmie Świętym. Jezus przepowiada napisanie Nowego Testamentu. Mówiłem o tym parę razy.

Wydaje się, że on to wstępnie uwierzytelnia. To jest w tych fragmentach Ducha Prawdy. Teraz już zwróciliśmy się do Jana 14:17, 15:26 i 16:13, więc nie będziemy się już odwracać, ale Duch Prawdy, powiedział Jezus, będzie posługiwał w imieniu Jezusa, i w ten sposób Jezus wstępnie uwierzytelnia apostołów, przede wszystkim głosząc bezpośrednie objawienie od Boga, ale także, co ważniejsze dla naszego dobra, ich pisanie dokumentów Nowego Testamentu przez Ducha Świętego, więc Duch ma swoją rolę, miejsce do toczenia.

Duch odgrywa rolę w tworzeniu Pisma Świętego. Widzimy to w 2 Piotra 1:20 i 21. Piotr właśnie odniósł się do opowieści o przemienieniu i mówił o tym, aby nie podążać za sprytnie wymyślonymi mitami, gdy daliśmy wam poznać moc i przyjście naszego Pana Jezusa Chrystusa, 2 Piotra 1:16, ale byliśmy naocznymi świadkami jego majestatu, gdy bowiem otrzymał cześć i chwałę od Boga Ojca, a głos do niego doszedł od majestatycznej chwały, On jest moim umiłowanym Synem, w którym mam upodobanie.

Sami usłyszeliśmy ten głos zrodzony z nieba, bo byliśmy z nim na świętej górze. A teraz tłumaczenia i egzegezy nie zgadzają się tutaj, a my mamy prorocze słowo bardziej potwierdzone, na które dobrze zrobicie, jeśli zwrócicie uwagę. Niektórzy mówią, że wydarzenie potwierdziło przepowiednie Pisma, co jest prawdą, absolutnie prawdą, ale ja tego nie zaprzeczam.

A jednak zapomniałem, który komentator się ze mną zgadza. Myślę, że Żydzi i żydowscy chrześcijanie uznaliby słowo Boże za jeszcze bardziej autorytatywne niż ich doświadczenie, więc przetłumaczyłbym je i otrzymalibyśmy jeszcze bardziej wiarygodne prorocze słowo. Odwoływał się do doświadczenia i było to niesamowite

doświadczenie. Piotr nigdy by tego nie zapomniał, Piotr, Jakub i Jan, będąc z Jezusem na Górze Przemienienia.

Może zwłaszcza Piotr, bo jak zwykle jest rzecznikiem. Wygaduje głupoty. Zróbmy trzy przybytki i trzy namioty. O, mój Boże, Piotrze.

Więc widział i słyszał. Sprawozdanie Łukasza jest po prostu niewiarygodne. Łukasz 9:31, Mojżesz i Eliasz się pojawili, z pewnością Mojżesz stał za prawem, Eliasz za prorokami.

Łukasz mówi, że prawo i uosobieni prorocy stoją z Jezusem i mówią o jego exodusie w świecie greckim. Nie można tego przetłumaczyć, musimy powiedzieć odejście lub śmierć. Jego exodus, który ma się wypełnić w Jerozolimie.

To z pewnością gra słów. Mówi, że exodus jest typem Jezusa. Śmierć, wielki czyn, wielki czyn odkupienia Starego Testamentu, exodus z niewoli egipskiej, jest typem antytypu zadośćuczynienia Jezusa dokonanego na krzyżu.

I to jest niesamowite. Oto prawo i prorocy, którzy o nim świadczą. To tak, jakby Łukasz 24 odegrał coś w rodzaju proroczego działania tutaj, na Górze Przemienienia.

To niewiarygodne. Tak czy inaczej, to prawda, że to wydarzenie potwierdziło Stary Testament. Nie zaprzeczam temu.

Ale nie można tłumaczyć na dwa sposoby. I podoba mi się tłumaczenie. Mamy jeszcze bardziej wiarygodne słowo prorockie, na które dobrze jest zwrócić uwagę, takie jak lampa świecąca w ciemnym miejscu, aż dzień zaświta, a gwiazda poranna wszędzie w waszych sercach.

Wiedząc, przede wszystkim, że nie ma proroctwa Pisma Świętego. Nie mówi żadnego Pisma Świętego, ponieważ mówi tylko o mocy i przyjściu Chrystusa oraz wielkiej przemianie Jezusa. Mówi więc o starotestamentowych przepowiedniach i spełnieniu się Nowego Testamentu.

Dlatego mówi o proroctwie. Przede wszystkim, żadne proroctwo Pisma Świętego nie pochodzi z czyjejś własnej interpretacji, zwykle przyjmowanej przez ewangelików jako własna interpretacja proroka. I zgadzam się z tą interpretacją.

Ponieważ żadne proroctwo nie zostało nigdy wytworzone z woli człowieka. To jest słowo Boże. Konkretnie, słowo prorockie jest w tym kontekście, nie jest pochodzenia ludzkiego, ale pochodzenia boskiego.

Ale ludzie mówili od Boga, ponieważ byli niesieni przez Ducha Świętego. Kiedy prorocy pisali, Bóg wypowiadał swoje słowo. Oni naprawdę mówili.

A jednak Bóg mówił przez nich, używając ich z całą ich siłą, zdolnościami i słabościami. I chronił ich przed błędem, gdy wypowiedział swoje słowo. Pisali ludzką mową.

Bóg użył wspólnego lub koine greckiego, aby przekazać ludziom ewangelię. To jest doktryna natchnienia. Pismo wydaje mi się być podzbiorem doktryny łaski.

Bóg komunikuje się, ale Bóg komunikuje się. I że ludzkie słowo jest jednocześnie słowem boskim. A omylni autorzy są chronieni przed złem, błędem i złem, gdy przekazują przesłanie Boga.

Dokładniej, mężczyźni mówili od Boga, gdy byli niesieni przez Ducha Świętego. Praca Ducha Świętego tutaj to produkcja Pisma Świętego. Istoty ludzkie pisały.

Ich style są oczywiste. Są to różne style, idiomy, słownictwo, akcenty i cele. Ale Duch Święty działał przez to wszystko, aby wytworzyć swoje słowo i chronić ich przed błędem.

1 Piotra 1 w niezwykle sposób nazywa Ducha Świętego Duchem Chrystusa. I nie jestem pewien, czy nim jest. Na pewno ma to związek z tym, że Jezus posłał Ducha.

Czy mówi, że odnosi się do Ducha w Starym Testamencie anachronistycznie jako do Ducha, którego Jezus miał posłać w dniu Pięćdziesiątnicy? Czy też mówi, że czyni to przepowiednią tego? Nie jestem pewien. W każdym razie, 1 Piotra 1:10 i 11 mówi, że sami prorocy drapali się po głowach, kiedy czasami mówili. Czy możesz sobie wyobrazić Izajasza, mówiącego Izajasza 53, piszącego to? Nie mógł w pełni zrozumieć swoich własnych słów.

Człowiek jest asham , ofiarą. Człowiek jest ofiarą winy. To absurd.

Bóg nienawidzi ludzkich ofiar. Co się tu dzieje? To jest zupełnie niewiarygodne. Jeśli chodzi o to zbawienie, Pierwszy List Piotra 1, 10, prorocy, którzy prorokowali o łasce, która miała być wasza, wierzący Nowego Testamentu, badali i dociekali uważnie, dociekając, na jaką osobę lub czas wskazywał Duch Chrystusa w nich, gdy przepowiadał cierpienia Chrystusa i późniejszą chwałę.

Objawiono im, że nie służyli sobie, ale wam w rzeczach, które teraz zostały wam ogłoszone przez tych, którzy wam głosili dobrą nowinę przez Ducha Świętego zesłanego z nieba, w rzeczy, w które aniołowie pragną wejrzeć. Ponownie, Duch jest zaangażowany w głoszenie apostołów, ale nie o to dokładnie chodzi tutaj. Chodzi o to.

Duch Chrystusa w prorokach Starego Testamentu świadczył z góry o cierpieniach Chrystusa i chwałach, które miały nastąpić. Duch Chrystusa albo przewiduje, albo przypomina Chrystusa wylewającego Ducha w Pięćdziesiątnicę. Albo jest to rodzaj proroczego Piotra mówiącego, że tego oczekują, albo używa on celowego anachronizmu i mówi, och, wiemy, kim był ten Duch, którego mieli.

On jest Duchem, którego Jezus wylał w Pięćdziesiątnicę. To Duch, który jest wylewany przez Chrystusa i daje świadectwo Chrystusowi. W każdym razie jest to niezwykle fragment.

Prorocy pisali, a jednak to, co pisali, wykraczało poza ich własne zdolności zrozumienia tego, co pisali w niektórych momentach. To jest zdumiewające. To znaczy, że Duch Święty działał w stworzeniu i produkcji Pisma Świętego.

Duch działa w Starym Testamencie na wiele sposobów. Oto przegląd. On wyposaża i daje moc.

On ponownie umożliwia prorocstwo. On wzmacnia i zachęca. On przewiduje wszystkie te sposoby i więcej.

W Starym Testamencie Duch wyposaża i daje moc. Według Księgi Wyjścia 31, Bóg nie tylko dał Mojżeszowi plany, jeśli można tak powiedzieć, na przybytek. Nie tylko dał mu plan, ale Bóg wzbudził ludzi i obdarował ich.

Myślę o Becalelu i Oholiabie. Ale nie tylko, cóż, posłuchajcie Wyjścia 31:3. Pan powiedział do Mojżesza, 31:1, Oto powołałem po imieniu Becalela, syna Uriego, syna Hura, z pokolenia Judy, i napełniłem go Duchem Bożym, zdolnością i inteligencją, wiedzą i wszelkim rzemiosłem, aby wymyślił artystyczne wzory, aby pracował w złocie, srebrze i brązie, w szlifowaniu kamieni do oprawiania i w rzeźbieniu drewna, aby pracował w każdym rzemiośle. Innymi słowy, Bóg Duch Święty dał mistrzowi rzemiosła Becalelowi zdolność projektowania artystycznych dzieł, aby ozdobić przybytek.

35:31 również celebrowało tego człowieka i jego dary. I Mojżesz powiedział do ludu Izraela: Wyjścia 35:30, Oto Pan powołał po imieniu Becalela, syna Uriego, syna Hura, z pokolenia Judy, i napełnił go Duchem Bożym, umiejętnością i rozumem, wiedzą, wszelkim kunsztem, aby wymyślał artystyczne wzory, aby pracował ze złotem, srebrem i brązem, aby szlifował kamienie do opraw i rzeźbił dla niego drewno we wszelkim kunszcie. To w zasadzie powtórzenie.

Duch Święty wyposaża i daje moc w Starym Testamencie. Wyposaża i daje moc przywódcom. Lb 27:18, więc Pan Bóg powiedział do Mojżesza: Lb 27.18, weź Jozuego, syna Nuna, męża, w którym jest Duch, i połóż na niego rękę.

Postaw go przed Eleazarem, kapłanem, i przed całym zgromadzeniem, i nakaz mu to na ich oczach. Udzielisz mu części swojej władzy, aby całe zgromadzenie ludu izraelskiego było posłuszne. Skacząc, na jego rozkaz wyjdą, a na jego rozkaz wejdą, zarówno on, jak i cały lud izraelski, z nim całe zgromadzenie.

A Mojżesz, oczywiście, sługa Pana, słucha Boga. Chodzi o to, że Bóg wyposaża Jozuego do trudnego zadania. Jak chciałbyś pójść za Mojżeszem? Jak chciałbyś zająć miejsce Mojżesza? Ojej, to źle.

To jest złe. Król Dawid, 1 Samuel 16. Dawid był bardzo utalentowany, ale on pierwszy mówi, że jego dar pochodzi od Boga.

Samuel próbuje wszystkich synów, uh, syna Dawida, ojca Dawida nazywa Jesse. Wszyscy synowie Jessego, oni wszyscy, nie, Pan mówi, nie, nie, nie, nie. Czy zostały ci jakieś dzieci? Cóż, jest mały facet pilnujący owiec.

1 Samuel 16:13. Wtedy Samuel wziął róg oliwy i namaścił Dawida pośród jego braci. A duch Pański od tego dnia ogarnął Dawida.

I Samuel wstał i poszedł do Rama. Bóg wyposaża swoich przywódców. W Starym Testamencie dał Jozuemu, Lb 27:18, i Dawidowi, 1 Samuel 16:13, to, czego potrzebowali, przynajmniej w teorii.

On idzie dalej i nadal nad nimi pracuje. Ale tutaj jest to wielkie dawanie ducha, aby wyposażyc ich do podjęcia ról przywódczych, które Bóg im dał. Bóg daje moc sędziom.

Ach, Księga Sędziów to taka smutna historia. I, uh, niedawno dowiedziałem się od tych, którzy studiowali ją przez całe życie, że tak zwany cykl nie obejmuje tak naprawdę pokuty. Obejmuje tylko ludzi wołających, ponieważ są tak nieszczęśliwi.

Wołają o wybawienie. Ale może kiedy pokutują w całej księdze, to jest, jest wątpliwe, czy w ogóle pokutują, ponieważ znowu wracają do cyklu buntu, wołając do Boga, a On ich wybawia, a oni znowu wracają do, do błota. Tak czy inaczej, Bóg dał sędziom władzę.

Więc Othniel, Sędziowie 3:10. A lud Boży, werset, lud Izraela, przepraszam, 3:7 Sędziów, czynił to, co złe w oczach Pana. Zapomnieli o Panu, Bogu swoim, i służyli Baalom i Asztarte.

Dlatego zapłonął gniew Pana przeciwko Izraelowi i wydał ich w ręce pogańskiego króla, i służyli mu przez osiem lat. Lecz gdy lud wołał, gdy Izrael wołał do Pana, wzburzył On wybawiciela dla ludu Bożego, który ich wybawił, Otniela, syna Kenaza, młodszego brata Kaleba. Duch Pana był nad nim, Sędziowie 3:10.

I sędził Izraela. Wyruszył na wojnę, a Pan wydał w jego ręce Kuszan Rishathayim, króla Mezopotamii, i jego ręka przemogła tego króla o trudnym imieniu. I tak ziemia trwała 40 lat.

Potem Othniel, syn Kenaza, umarł. Bóg jest dobry, a Bóg jest łaskawy i wyrozumiały dla swego buntowniczego ludu. Gedeon, rozdział 6:33.

A wszyscy Midianici, Amalekici i lud ze wschodu zebrali się razem i przeprawili się przez Jordan, i rozłożyli się obozem w dolinie Jizreel. Lecz duch Pański odział Gedeona, i zatrąbił w trąbę, i Abiezryci zostali wezwani, aby za nim poszli. Wysłał posłańców po całym Manassesie, a oni wyruszyli, aby za nim pójść.

I wysłał posłańców do Aszera, Zebulona i Naftalego, a oni wyszli mu naprzeciw. Następnie zajął się swoim interesem runa, co z pewnością nie świadczy o wielkiej wierze, ale w każdym razie Pan błogosławi tych częściowo wiernych sędziów. Jak to powiedzieć? Samson.

Porozmawiajmy o darach i marnotrawstwie darów. I przyznaj, że byłeś zaskoczony, tak jak ja, że Samson był w Bożej sali sław w Hebrajczyków 12. Przypuszczam, że to z powodu jego triumfalnego końca.

Czy wybrałbyś Samsona na wielkiego bohatera wiary? O mój Boże, jakież to marnotrawca ogromnych darów. Sędziowie 14:5. Potem Samson zstąpił ze swoim ojcem i matką do Timny i przyszli do winnic Timny. A oto młody lew przyszedł do nich, rycząc.

Wtedy Duch Pański rzucił się na niego i chociaż nie miał nic w ręku, rozdarł lwa na kawałki, jak się rozdziera młodego kozła. Ale nie powiedział ojcu ani matce, co uczynił. I szuka, powiedzmy, że towarzystwa żeńskiego.

W wersecie 19, duch Pana rzucił się na Samsona, a on zszedł do Aszkelonu i zabił 30 ludzi z miasta, zabrał ich łupy i dał szaty tym, którzy opowiedzieli zagadkę. W gorącym gniewie wrócił do domu swego ojca, a żona Samsona została oddana jego towarzyszowi, który był jego drużbą. Samson uległ żonie i opowiedział jej sekret zagadki, a ona przekazała go mężczyznom.

I przegrał zakład, więc zabił grupę Filistynów, aby dostarczyć rzeczy, które przegrał. Rzeczywiście lekkomyślny facet. Ale chodzi o to: Duch Boży zstąpił na niego, umożliwiając mu czynienie tych rzeczy.

15:14 jest jeszcze jeden. Kiedy Samson przybył do Lehi, Filistyni wyszli z krzykiem, aby go spotkać. Wtedy duch Pański rzucił się na niego, a powrozy, które były na jego

ramionach, stały się jak len, który się zapalił, a jego ręce stopiły się, a jego więzy stopiły się z jego rąk.

Związali go. A on znalazł świeżą szczękę osła i wyciągnął rękę, i wziął ją, i nią zabił tysiąc ludzi. I powiedział Samson: Szczęką osła, stosy na stosach, szczęką osła zabiłem tysiąc ludzi.

W Starym Testamencie Duch Święty wyposaża i umacnia przywódców, sędziów i królów do udanych wyczynów wojskowych. 1 Samuela 11:6. W kontekście, Nahasz Ammonita, 11.1, wyruszył i oblegał Jabesz-Gilead. I wszyscy ludzie z Jabesz powiedzieli Nahaszowi: zawrzyj z nami przymierze, a my będziemy ci służyć.

Ale Nahasz Ammonita powiedział im, że pod tym warunkiem zawrę z wami przymierze, że wydłubię wszystkim prawym oczom i w ten sposób sprowadzę hańbę na całego Izraela. Starsi z Jabesz powiedzieli mu, aby dał nam siedem dni zwłoki i żebyśmy mogli wysłać posłańców do całego terytorium Izraela. A jeśli nie będzie nikogo, kto by nas uratował, oddamy się wam.

Gdy posłańcy przybyli do Gibei Saula, opowiedzieli tę sprawę w uszach ludu, a cały lud głośno płakał. A oto Saul wracał z pola za wołami, a Saul rzekł: Co się stało ludowi, że płacze? Opowiedzieli mu więc nowinę o mężach Jabesz. 1 Samuela 11:6. A Duch Boży padł na Saula, gdy usłyszał te słowa, a jego gniew bardzo się rozpałił.

Wziął on jarzmo wołów i porąbał je na kawałki, i rozesał je po całym obszarze Izraela przez ręce posłańców, mówiąc: Ktokolwiek nie wyruszy za Saulem i Samuelem, tak będzie z nim uczynione, jak uczyniono z jego wołami. Wtedy padł strach przed Panem na lud. Wyszli jak jeden mąż.

On ich zbiera, a Pan daje Samuelowi potężne zwycięstwo nad Ammonitami. W istocie, Psalm 139:7, nie jest to wyposażenie i wzmocnienie specjalnych przywódców. Jest to obecność Boga ze swoim ludem przez cały czas.

Psalm 139 jest słusznie ulubionym. Nietypowy dla Psalmów, jest w pierwszej osobie liczby pojedynczej. Och, wiem, że są takie Psalm, Psalmi lamentacyjne i Psalmi, w których Dawid woła o pomoc, ale to jest Psalm uwielbienia, refleksji, i oczywiście był śpiewany w zbiorowym uwielbieniu Izraela, ale to jest, o Panie, przeszukałeś mnie i znasz mnie i tak dalej.

To jest całkiem piękne, a wszyscy Izraelici razem mogliby wypowiedzieć te słowa, więc jest to zarówno indywidualne, jak i korporacyjne. Rozumiem to, ale to nie jest wyposażenie specjalnego króla, władcy lub sędziego. To jest łaskawa obecność Boga ze swoim ludem.

Wiersz siódmy : dokąd mam pójść przed twoim duchem, albo dokąd mam uciec przed twoją obecnością? Jeśli wstąpię do nieba, Ty tam jesteś. Jeśli przygotuję sobie posłanie w Szeolu , jeśli pójdę tak wysoko, jak tylko mogę, Ty tam jesteś. Jeśli pójdę do grobu, Ty tam jesteś.

Jeśli wezmę skrzydła jutrzeńki i zamieszkam na krańcach morza, nawet tam, Twoja ręka będzie mnie prowadzić, a Twoja prawica mnie podtrzyma. Jeśli pójdę tak daleko, jak mogę zobaczyć, jeśli zstąpię do grobu, jeśli wyruszę rano i pójdę daleko za morze, tak daleko, jak moje oczy mogą sięgnąć, wszędzie, Panie, jesteś ze mną. Nie tylko to, Twoja ręka będzie mnie prowadzić, a Twoja prawica mnie podtrzyma.

To nie tylko obecność Boga, ale Jego pocieszająca, łaskawa, kochająca obecność ze swoim ludem. Widzisz, w Starym Testamencie duch Boży jest zawsze obecny ze swoim ludem. Dokąd pójdę od twojego ducha? Nigdzie.

Duch jest wszędzie obecny wśród ludu Bożego. Samuel namaszcza Dawida na króla i od tego momentu, jak już widzieliśmy, duch zaczyna przejmować kontrolę nad życiem Dawida. Nie zaprzeczam grzechom Dawida, które są naganne i które go kosztowały.

Ale jak tylko został namaszczony przez Samuela, duch Pana rzucił się na Dawida od tego dnia. Zdumiewające jest, że podczas namaszczenia duch zstępuje na niego. A w ostatnich słowach Dawida duch jest również aktywny.

2 Samuela 23:2. Oto ostatnie słowa Dawida. Wyrocznia Dawida, syna Jessego, 23:1. Wyrocznia człowieka, który został wywyższony, pomazańca Boga Jakuba, słodkiego psalmisty Izraela. Duch Pana mówi przeze mnie.

Jego słowo jest na moim języku. Bóg Izraela przemówił. Skąła Izraela powiedziała mi, gdy ktoś sprawiedliwie rządzi ludźmi, rządzi w bojaźni Bożej, On wschodzi nad nimi jak światło poranka, jak słońce świecące w bezchmurny poranek, jak deszcz, który sprawia, że trawa wyrasta z ziemi.

Bo czyż mój dom nie stoi tak u Boga? Bo zawarł ze mną wieczne przymierze. I idzie dalej. Namaszczenie Dawida jako chłopca na króla, duch przychodzi i rzuca się na niego.

Ostatnie słowa Dawida to słowa, które duch wypowiada przez jego usta. Można to postrzegać jako starotestamentową antycypację dzieła ducha w życiu większego Dawida, Pana Jezusa Chrystusa. Widzieliśmy w 2 Piotra 1, że prorocze słowo było w rzeczywistości dziełem ducha poprzez istoty ludzkie.

Tak jest w Starym Testamencie. Przede wszystkim prorocstwo to słowo proroków do współczesnych. A potem, w ramach tych ram, czasami sięga do przyszłości, bliskiej lub dalekiej, z proroczymi wyroczniami.

W Księdze Liczb 11 starsi Izraela prorokują. Księga Liczb 11:16. Wtedy Pan powiedział do Mojżesza: Zbierz dla mnie 70 mężów ze starszych Izraela, o których wiesz, że są starszymi ludu i przełożonymi nad nimi, i przyprowadź ich do Namiotu Spotkania, i niech tam staną z tobą.

A ja zejdę i tam z tobą porozmawiam. I wezmę trochę ducha, z dużej litery S, który jest przy tobie, i włożę go na nich. I oni będą nieść ciężar ludu z tobą, abyś nie musiał go sam dźwigać.

Mojżesz wyszedł więc i powiedział ludowi, werset 24, słowa Pana. I zebrał 70 mężczyzn ze starszych ludu i umieścił ich wokół namiotu. Wtedy Pan zstąpił w obłoku i przemówił do niego. Wziął trochę ducha, który był na nim i umieścił go na 70 starszych.

A gdy tylko duch spoczął na nich, prorokowali, ale nie kontynuowali tego. A dwóch mężów pozostało w obozie, jeden nazywał się Eldad, drugi nazywał się Medad, a duch spoczął na nich. A jednak pozostali w obozie i tam prorokowali.

Wiersz 29 z Księgi Liczb 11. Gdy ludzie narzekali na to, że wszyscy ludzie Pana byli prorokami, aby Pan włożył na nich swego ducha. I Mojżesz i starsi Izraela wrócili do obozu.

Duch Święty, czasami w sposób nieprzewidywalny, w tym przypadku umożliwił starszym Izraela, bez wątpienia ku ich przerażeniu, prorokowanie. I uczynił to z prorokami. I moglibyśmy, nie cytując jednego po drugim, po drugim, moglibyśmy powiedzieć, że Bóg, duch umożliwił prorocstwo, nawet z ust Balaama, który nie tworzy sali sław, ale sali hańby w drugim Piotrze i Judzie, lub przynajmniej w jednym z nich, wraz z buntem Koraha i Balaamem i trzecią złą postacią ze Starego Testamentu.

Liczb 24:2. Gdy Balaam ujrzał, że Panu podoba się błogosławić Izraelowi, nie poszedł, jak poprzednio, szukać znaków, ale zwrócił twarz ku pustyni. I podniósł Balaam oczy swoje i ujrzał Izraela obozującego pokolenie po pokoleniu, a duch Boży zstąpił na niego, i podjął mowę swoją i rzekł: Wyrocznia Balaama, syna Beora, wyrocznia męża, którego oko jest otwarte, wyrocznia tego, który słyszy słowa Boże, który ogląda widzenie Wszechmocnego, padającego z odkrytymi oczami. Jakże piękne są twoje namioty, o Jakubie!

Został wynajęty, by przekląć Izraela, a nie może. Twoje obozowiska, o Izraelu, jak gaje palmowe, które rozciągają się daleko, jak ogrody nad rzeką, jak aloesy, które zasadził

Pan, jak drzewa cedrowe nad wodami. Bóg wyprowadza go z Egiptu, przeskakując werset 8, i jest dla niego jak rogi dzikiego wołu.

Przycupnął, położył się jak lew, jak lwica. Kto go obudzi? Błogosławieni, którzy cię błogosławiają, a przekłēci, którzy cię przeklinają. Król, który go wynajął, jest naprawdę zdenerwowany.

Bóg, jeśli Bóg może mówić przez osła, Bóg może mówić przez Balaama, który z pewnością był deprawatorem Izraela. W Nowym Testamencie otrzymujemy boską dezaprobatę dla niego i jego złych dróg, chociaż Bóg, ten Duch Święty, niechętnie mówił przez niego za Balaama. Duch czasami mówił przez niego. Duch wyposaża, umacnia i umożliwia prorocstwo.

On również umacnia i zachęca w Starym Testamencie. Poprzez proroka Azariasza Duch zachęcał króla Asę do duchowego odnowienia Judy. 2 Kronik 15:1. Duch Boży zstąpił na Azariasza, syna Odeda, i wyszedł naprzeciw Asy i powiedział mu: Posłuchaj mnie, Aso i cały Judo i Benjaminie.

Pan jest z tobą, dopóki ty jesteś z Nim. Jeśli będziesz Go szukał, zostanie przez ciebie znaleziony. Ale jeśli Go opuścisz, On opuści ciebie.

Przez długi czas Izrael był bez prawdziwego Boga, bez kapłana-nauczyciela i bez prawa. Ale gdy w udręce zwrócili się do Pana, Boga Izraela, i szukali Go, został przez nich znaleziony. Wiersz 7. Ale ty, miej odwagę.

Niechaj nie słabną ręce twoje, bo praca twoja będzie nagrodzona. Gdy tylko Asa, 2 Kronik 15:8, usłyszał te słowa, prorocstwo Azariasza, syna Odeda, nabrał odwagi i usunął obrzydliwe bożki ze wszystkich ziem Judy i Beniamina i z miast, które zdobył w górach Efraima, i naprawił ołtarz Pański, który był przed przedsionkiem domu Pańskiego, i tak dalej i dalej. Przyniósł odnowienie duchowe i miecz.

Asa powinien być chwalony za to, za to, że był dobrym królem, przynajmniej w większości. Ale chwała należy się Bogu i Duchowi Bożemu, który go wzmocnił i zachęcił. Poprzez kapłana Jehaziela Duch poruszył Jehoszafata, aby stanął przeciwko wrogom Judy i obserwował zwycięstwo Pana.

Rozdział 20 i werset 14 z 2 Kronik. Wtedy Duch Pański zstąpił na Jehaziela, syna Zachariasza, syna Benajasza, syna Jaela, syna Mattaniasza, Lewitę z synów Asafa, pośród zgromadzenia. I rzekł: Słuchajcie, wszyscy Judo i mieszkańcy Jerozolimy i królu Jozafacie, tak mówi wam Pan: nie bójcie się i nie lękajcie się tej wielkiej rzeszy, bo nie wasza jest bitwa, ale Boża.

Jutro zejdźcie przeciwko nim. Oto oni przyjdą przez wzniesienie Ziz. Znajdziesz ich na końcu doliny, na wschód od pustyni Jeruel.

Nie będziesz musiał walczyć w tej bitwie. Stań mocno, trzymaj swoją pozycję i zobacz zbawienie Pana w twoim imieniu. O Judo i Jerozolimie, nie bój się, nie lękaj się.

Jutro wyjdź przeciwko nim, a Pan będzie z tobą. Wtedy Jozafat pochylił głowę twarzą do ziemi, a wszyscy Judejczycy i mieszkańcy Jerozolimy padli przed Panem, oddając Mu pokłon. A Lewici i Kehatyci, i Korachici stanęli, aby chwalić Pana, Boga Izraela, głosem bardzo donośnym.

A Pan, oczywiście, przyniósł wybawienie zgodnie ze swoim słowem, które przyniósł kapłan Jehaziel, a Duch Święty był zaangażowany we wszystko to. Pomimo odrzucenia przez Izrael wcześniejszych proroków, Zachariasz 7:12, Bóg umacnia lud, aby odbudował świątynię. Aggeusz 2:5, mój duch jest obecny wśród was, nie bójcie się.

Bo takie rzeczy są dokonywane według Zachariasza 4, 6, nie siłą ani mocą, ale moim duchem, mówi Pan Zastępów, Pan zastępów niebieskich. W Starym Testamencie Duch Święty wyposaża i umacnia, umożliwia prorocstwo, wzmacnia i zachęca, przepowiada i przepowiada. Duch Święty przepowiada.

Izajasz 40, Izajasz 40 w wersecie 13, i to jest złe odniesienie, przepraszam. Izajasz 48:16, nagle przekreślam tutaj. Izajasz 42:1 zadziała.

Oto mój sługa, którego popieram, mój wybrany, w którym moja dusza ma upodobanie. Włożyłem na niego mojego ducha. On przyniesie sprawiedliwość narodom.

Nie będzie wołał głośno, nie podniesie głosu swego, ani nie da go usłyszeć na ulicy. Trzciny nadłamaney nie złamie, a kłosa ledwie tłącego się nie zgasi. On wiernie przyniesie sprawiedliwość.

Nie zemdleje ani nie zniechęci się, dopóki nie ustanowi sprawiedliwości na ziemi, a wybrzeża nie będą czekać na Jego prawo. Tutaj Pan nazywa Mesjasza swoim sługą, swoim wybranym. Mówi, że ma w nim upodobanie i daje mu ducha, aby czynił sprawiedliwość.

61 Księgi Izajasza to kolejny piękny fragment. Oczywiście Ewangelie synoptyczne cytują ten fragment, który właśnie przeczytałem, o niegaszeniu kłosa i tego typu rzeczach. 61:1 jest również znany.

Jezus sam cytuje to w swojej ziemskiej posłudze. Duch Pana Boga jest nade mną, Izajasz 61:1, ponieważ Pan namaścił mnie, abym głosił dobrą nowinę ubogim. Oto duch ponownie.

Posłał mnie, abym opatrzył złamanych na duchu, abym ogłosił wyzwolenie jeńcom i otwarcie więzienia tym, którzy są związani, abym ogłosił rok łaski Pańskiej i dzień pomsty naszego Boga, abym pocieszył wszystkich zasmuconych, abym dał tym, którzy płaczą na Syjonie, abym dał im piękne nakrycie głowy zamiast popiołu, olejek wesela zamiast szaty smutku, szatę chwały zamiast ducha zgnębienia, aby ich nazwano dębami sprawiedliwości, planem Pana, aby był uwielbiony. Tutaj duch Pana umożliwi Mesjaszowi głoszenie dobrej nowiny ubogim, uzdrawianie złamanych na duchu i ogłaszanie wyzwolenia jeńcom. Izajasz prorokuje, że chociaż Izrael buntuje się i zasmuca Jego Ducha Świętego po exodusie, duch przyniesie Izraelowi pomyślność, przemianę i wyzwolenie.

Izajasz 63.10 mówi, ale oni zbuntowali się i zasmucili Jego Ducha Świętego. Dlatego On stał się ich wrogiem i sam walczył przeciwko nim. Tak więc Pan karci swój lud za ich niewiarę, za ich bunt.

Mimo to nie rezygnuje z nich, ale prorokuje, że przyniesie dobrobyt, przemianę i wyzwolenie. Izajasz 32:15. Bo pałac jest opuszczony, ludne miasto opustoszałe, wzgórze i wieża strażnicza staną się jaskiniami na wieki. Radość dzikich osłów, pastwisko trzód.

Izajasz 32:15. Aż Duch zstąpi na nas z góry, a pustynia stanie się polem urodzajnym, a pole urodzajne lasem. Wtedy sprawiedliwość zamieszka na pustyni, a sprawiedliwość zamieszka na polu urodzajnym. A skutkiem sprawiedliwości będzie pokój, a owocem sprawiedliwości cisza i pokój na wieki.

Podobnie, 44:3 Izajasza. Tak więc Izajasz przemawia do swoich współczesnych, bez wątpienia, a nawet przede wszystkim, ale także czyni przepowiednie. Daje prorocze proroctwa.

44:1. A teraz słuchaj, Jakubie, sługo mój, Izraelu, którego wybrałem. Tak mówi Pan, który cię uczynił, który cię ukształtował od łona matki i który ci pomoże. Nie bój się, Jakubie, sługo mój, Jeszurunie, którego wybrałem, bo wyleję wodę na spragnioną ziemię i strumienie na suchy ląd.

Wyleję mojego ducha na twoje potomstwo i moje błogosławieństwo na twoje potomstwo. Wyrosną wśród trawy jak wdowy, jak wierzby nad płynącymi strumieniami. I na koniec, 59:21. Są to miejsca, gdzie, chociaż Bóg jest niezadowolony ze swojego ludu, nie rezygnuje z nich, ale obiecuje wyprowadzić ich z niewoli, błogosławić im, dać im pomyślność, wyzwolić ich od wrogów.

Co do mnie, Izajasz 59:21. To jest moje przymierze z nimi, mówi Pan. Duch mój, który jest na tobie, i słowa moje, które włożyłem w twoje usta, nie odstąpią od twoich ust ani od ust twojego potomstwa, ani od ust potomstwa twoich synów, mówi Pan,

odtąd i na wieki. Pan także czyni przepowiednie przez Ducha Świętego, przez proroka Ezechiela.

Bóg obiecuje przez Ezechiela zastąpić kamienne serce Izraela sercem z ciała i włożyć swojego ducha w ich wnętrze, aby byli posłuszni Panu. Ezechiel 36 :26-27. Dam wam nowe serce i nowego ducha włożę w wasze wnętrze, i usunę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce z ciała, i włożę mojego ducha w wasze wnętrze, i sprawię, że będziecie postępować według moich nakazów i będziecie przestrzegać moich praw. Wkładając swojego ducha w ich wnętrze, Bóg sprawi, że będą żyć i odrodzić się narodowo.

Ezechiel 37:14. I włożę mojego ducha w wasze wnętrze, i będziecie żyć, i umieszczę was w waszej ziemi, i wtedy poznacie, że Ja jestem Pan. Powiedziałem, uczynię to, oświadczając Pan. On wyleje swojego ducha i przyniesie odrodzenie Izraelowi.

Ezechiel 39:29. I nie będę już ukrywał mojego oblicza przed nimi, gdy wyleję mojego ducha na dom Izraela, mówi Pan Bóg. Na koniec Joel w rozdziale 2 przewiduje wylanie Ducha Świętego przez Boga w Pięćdziesiątnicę ze zdumiewającymi rezultatami. Joel 2:28 i następne.

A potem stanie się, że wyleję mojego ducha na wszelkie ciało. Synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnić, a młodzieńcy wasi będą mieć widzenia. Nawet na sługi i niewolnice w owych dniach wyleję mojego ducha i ukążę cuda na niebie i na ziemi, krew i ogień, i słupy dymu.

Słońce zamieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pana. I stanie się, że każdy, kto wezwie imienia Pana, będzie zbawiony. To kończy nasze badanie dzieła Ducha Świętego w Starym Testamencie.

W naszym następnym wykładzie zobaczymy dzieło Ducha Świętego w Nowym Testamencie, w apostołach, w świecie, a szczególnie w życiu, posłudze, śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 3, Dzieło Ducha w Starym Testamencie.